

Prædiken til 1. søndag efter påske

Joh. 21, 15-19

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!« Johannesevangeliet 21,15-19

Mange kan nok have det sådan, at der er bibeltekster, passager eller ord, som har en særlig betydning. Det kan være ord om tro, håb og kærlighed. En sætning, et skriftsted eller et ord, som man selv har fundet, eller måske har fået. Og dem, der på en måde ”rammer plet”, eller dem der findes eller gives ved særlige anledninger, kan netop få en særlig betydning. Fx et konfirmandord. Jeg har det sådan med et vers fra dagens tekst. Johannesevangeliets 21. kapitel, vers 16. For det var netop det skriftord, som biskoppen særligt lagde mig på sinde, da jeg blev ordineret i Maribo Domkirke: ”Elsker du Jesus?” Ja, det spørgsmål fik jeg. Et spørgsmål, som Jesus stillede til Peter, og som biskoppen bragte videre til mig. Samtidig er det et spørgsmål som vi alle kan stille til hinanden. Det er ikke kun forbeholdt disciplene dengang eller præster i dag, men os alle sammen, alle kristne mennesker.

”Elsker du Jesus?”

Der er så meget ved livet, der er svært. At leve livet, er svært. Der er udfordringer på vore livsvej, og de forsvinder ikke nødvendigvis med alderen – nok snarere tværtimod. Udfordringerne venter i kø på os, eller vi

venter i kø på dem.

Når vi er børn, så er det opdragelsen, vores forældres grænser og regler, som kan være udfordrende, og når vi bliver teenagere og unge mennesker, bliver det ikke nødvendigvis nemmere. Og så skal vi jo også lære vore egne grænser at kende, samtidig med at vi nogle gange kommer til at overskride dem, og måske bliver skuffede, vrede eller kede af det. Det er ikke så ligetil at være menneske.

Senere bliver vi voksne, og skal forsøge at få fod på tilværelsen, med uddannelse, job, karriere, familieliv, bolig og alt det andet – og gerne samtidig. Det er ikke så ligetil at udvikle sig fra barndommen til ungdommen, og videre til voksenalderen. Men det er nu heller ikke altid så ligetil *at være* voksen. Der er så mange ting man skal forholde sig til, så meget ansvar og alt muligt andet. Der er relationer der skal leves og plejes. Der er pligter og forventninger. Der kan være mange ting, som vi gerne vil. Og nogle gange må man indse, at man ikke kan det hele. At man slet ikke magter det hele.

I dag hører vi om Jesus, der står foran Peter. Den samme Peter, som havde fornægtet Jesus hele tre gange. Den samme Peter, som havde svaret, at han ikke kendte Jesus, som de ville korsfæste. Og nu, flere dage efter, står Jesus foran ham, genkendelig, lyslevende, i kød og blod.

Peter var fuld af skam. Han var flov. Han havde svigtet. Han havde ikke stået imod og kæmpet, men derimod var han svag, bange og ubrugelig. Han havde ikke levet op til andres forventninger, og da slet ikke til sine

egne. Og hans forventning var derfor nu, at Jesus da kun kunne forkaste ham. Fortællingen om Jesus er som oftest fortællingen om Guds Søn og en mand, der gør det modsatte af det forventedes. En mand og et menneske, der skabte en ny vej. En mand og et menneske, der selv er vejen, sandheden og livet. Hvor mennesker måske forventede ét, men så gjorde han noget andet. Og selv om Jesus forinden var død på korset, og nu var opstået fra de døde, så var han alligevel den samme.

Ja, Peter havde måske en forventning om forkastelse, men Jesus forkastede ikke Peter. Derimod stillede han spørgsmålet: *Elsker du mig?*

Og måske vi kan forestille os Peter, den flove og skamfulde Peter, som undres over spørgsmålet, og som sagte svarer: *Jamen, det gør jeg da!* Og hvad skal han så forvente? Og hver gang lyder det fra den opstandne: *Vogt mine lam. Vær hyrde for mine får! Vogt mine får!*

For nogle mennesker kan kristendommen være svær at greje. Det kan den sådan set være for alle. Men for nogle, særligt mennesker der ellers tager afstand fra troen, kan der være en opfattelse af, at kristenlivet er et liv, der er meget kompliceret. Som et liv, der næsten ikke kan andet end gå galt. At der er mange regler og grænser, som man næsten ikke kan undgå at overskride. Og måske er det også sådan? Kristenlivet og tros livet er da heller ikke altid og umiddelbart ligetil. Tvivlen kan nage, eller forventninger kan synes uopnået. Derfor kan det være godt at høre dagens tekst.

Jesus stiller spørgsmålet til Peter. Og vi kan stille det til os selv i dag. Selvom livet kan være svært, og kristentroen udfordrende. Og selvom der kan synes at være mange regler og grænser, så er det måske samtidig bare meget simpelt: Det handler om vores svar på Jesu spørgsmål.

Elsker du Jesus? Elsker vi ham?

Ja, det lyder måske simpelt, men er det nu også det? For hvad ville vores svar være? Ville vi bare svare et højt og tydeligt: *JA!* Eller ville vi måske kunne mærke flovheden, ligesom Peter? Måske ville det sådan lige gibbe i os. Måske man lige ville rømme sig, og rykke sig uroligt i stolen. Måske forsøge at se væk, ned i gulvet eller op i loftet.

Elsker du Jesus?

Det handler om den kærlighed, der er i vore relationer, og hér i vores trosliv, i kristenlivet. Ja, det handler om kærlighed. Kærligheden som en gave og opgave.

Når vi udtaler ordene: *Jeg elsker dig*, så rykker vi nærmere i en relation. Vi påtager os en opgave overfor en elsket. For kærligheden er krævende. Den skal leves, passes og plejes. Det handler om at sætte sit eget til side for relationen. At man vil ”gå gennem ild og vand” for den anden. At man vil gå gennem liv og død.

Elsker du Jesus?

Vil du gå gennem liv og død for ham? Vi ved, at Jesus gjorde det for os. At han gik gennem livet og døden for os. At han gav os den ultimative kærlighedserklæring: Tilgivelsen og nåden. Opstandelsen og det evige

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk

liv. Påsken viser i sandhed Kristi kærlighed til os mennesker. En kærlighed, der virker som håb for mange.

Ja, Påsken forkynder for os, at der er håb, hvor vi ellers kun kan se håbløshed. Og den forkynder liv, hvor vi ellers kun kan se død. Som en fugl Fønix hæver sig fra sin aske, sådan hæver livet sig fra døden.

Påsken er kærlighedens håb. Påsken handler om håbet i relationen til livet og døden. At Jesus gik i forvejen for os. At han gav os syndernes forladelse, der betyder, at uanset hvad der sker for os, så er han gået i forvejen, og vi andre skal følge efter. Ja, det er da i sandhed et håb. Et håb om, at selvom livet nogle gange kan gå i sort, at selvom det hele kan føles som om det går ad helvede til, så vil det altid gå ad himlen til.

Samtalen mellem Jesus og Peter handler om kærligheden. Kærligheden som leves mellem mennesker. Kærligheden fra Gud, som vi har fået i nåde, og som vi skal leve og udleve. En kærlighed som vi skal give andre og modtage af andre.

Forudsætningen for at elske andre, er at vi selv elskes af andre. Kærligheden, som skal virke som en kær lighed. Hvis et barn elskes af dets forældre, vil det også finde evnen til at elske sig selv. Men hvis et barn ikke mærker kærligheden, vækkes mistroen til kærligheden. Så er der ingen kær lighed. Den der ikke finder ligheden med andre, den der ikke spejler sig i andre, bliver ikke til som menneske.

Samtalen mellem Jesus og Peter handler

også om, at vi mennesker godt nok har fået Guds nåde og kærlighed for intet, men det betyder ikke, at vi ikke skal arbejde for den. Vi skal stadigt og stædigt kæmpe for den, udbrede den og udleve den.

Vi mennesker skal tage imod den himmelske kærlighed. Lade os fylde af Guds nåde og Kristi kærlighed. Og så skal vi give videre af den trøst, kærlighed og tilgivelse, som vi selv har modtaget, til andre. Og for det siger vi:

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Anders Martin Lauritsen

Væggerløse Kirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 408: Nu ringer alle klokker mod sky

Nr. 235: Verdens igenfødelse

Nr. 249: Hvad er det at møde den opstandne mester

Nr. 227: Som den gyldne sol frembryder

Nr. 476: Kornet, som dør i jorden

Nr. 247: Jesus, som iblandt os står